

הת (נצרת) 67319-05-25 - מוחמד יוסף נ' משטרת ישראל ימר צפון

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

ה"ת 67319-05-25 יוסף ואח' נ' משטרת ישראל ימר צפון
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת ג'ידא נ. עספור שאהין

מבקשים 1. מוחמד יוסף
2. אמל חטיב

נגד

משיבה משטרת ישראל ימר צפון

החלטה

לפניי בקשה להחזרת תפוס בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").

נשוא הבקשה רכב אוודי מ.ר. 57010002 ורכב מרצדס מ.ר. 79662602 אשר נתפסו בידי המשטרה במסגרת חקירת משטרה משולבת עם רשות המיסים בגין חשד לביצוע עבירות על חוק איסור הלבנת הון, הוצאת חשבוניות מס ללא ביצוע עסקה בניגד לחוק המע"מ, השמטת הכנסות במזיד, קשירת קשר לביצוע פשט, זיוף במטרה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי חקירה. המדובר בתיק רחב היקף, במספר לא מבוטל של חשודים ובחקירה מורכבת ומסועפת.

המבקשת היא אשתו של המבקש וטוענת לזכות/ בעלות ברכב האוודי (להלן: "אשת המבקש" או "המבקשת").

הבקשה וטענות הצדדים

1. **בבקשה עתרו המבקשים להחזרת הרכבים.** המבקש הינו מנהל ובעלים של 2 חברות בנייה- א. ס. הקוסם בע"מ ומגדלי דניה בע"מ, ולפני כן עבד כשכיר במשך 16 שנים בחברת בנייה ובארגונים

עמוד 1

נוספים כחשב מנהל חשבוניות במשך שנים ארוכות החל משנת 1998. במהלך שנת 2022 הקים את החברות הנ"ל על מנת לעבוד ולהתפתח, ובשלב התחלתי התחיל לבדוק פרויקטים להסתייע באנשי מקצוע ולהשקיע ממיטב זמנו וכספו.

במסגרת חיפוש שנערך בביתו ובעסקו נתפסו 2 הרכבים הנ"ל, הרשומים על שמו. המבקש נעצר מספר ימים ושחרר ממעצר בכפוף לתנאים מגבילים. בנוסף, נתפסו חומר חשבוני, ניירת מחשב והמחאות ועוד שיש בהם להעיד על מקורות הכסף של המבקש.

ביחס לרכב האוודי- הרכב רשום על שם המבקש אם כי מי שמחזיקה את הרכב בפועל זאת אשתו, שמנהלת חשבון בנק משותף יחד עם בעלה. הרכב משמש אותה לנסיעותיה, ורכשה את הרכב בשנת 2021 בטרם הפעלת עסקיו של המבקש והיא אינה תלויה בשום אופן בעסקי המבקש. כאשר הרכב נרכש בחודש יוני 2021 בסכום של 124,000 ₪ ניטלה הלוואת שעבוד בסכום 350,000 והועבר לחברת צ'מפיון סכום 467,000 ₪. קיימת יתרת הלוואה. אשתו של המבקש מפעילה עסק קליניקה בכפר רינה ויש לה הכנסה מהעסק. על כן, אין לרכב כל קשר במישרין ו/או בעקיפין לפעילות המבקש.

באשר לרכב המרצדס- המבקש רכש את הרכב ומחזיק בו לפרנסתו ולמשפחתו, נרכש בחודש אוגוסט לשנת 2023, השקיע בחברה שבבעלותו מכספו הפרטי והלווה לעסק מאות אלפי שקלים. בעת רכישת הרכב, החברה שילמה מספר תשלומים בשקים וזה קוֹזַז מהלוואת הבעלים הקיימת. יתרת הלוואת הבעלים נכון לחודש דצמבר 2023 עמדה על כ- 350,000 ₪. הרכב משועבד לבנק מרכנתיל ויתרת השעבוד עומדת על סכום דומה.

על כן, בהתאם למסמכים, רכישת הרכב למעשה נעשתה בכספים פרטיים שחסך במשך שנים רבות והשקיע אותם בעסק. העסק החזיר חלק מהלוואות הבעלים באמצעות שיקים לרכישת הרכב. המשך החזקת הרכב פוגעת קשות בזכות הקניין. על כן, המבקשים עתרו להחזרת הרכבים לאלתר.

2. **המשיבה בתגובתה בכתב** טענה כי מתנהלת ביחידה חקירה מורכבת ומסועפת בגין פרשייה של הפצה שימוש וקיצוז של חשבוניות מס פיקטיביות, עבירות על חוק איסור הלבנת הון והשמטת הכנסות במזיד ועוד בהיקפים גדולים במסגרת פל"א 225095-03-24. קיימות ראיות הקושרות את המבקש לביצוע העבירות החמורות ביחד עם אחרים בפרשייה. הוצא צו בימ"ש ביום 24.04.25 לתפיסת רכבי המבקש ואחרים החשודים בפרשייה במסגרת 51772-04-25 לצורך חילוט עתידי.

לאחר בחינת נימוקי הבקשה ולאור המתווה והתנאים שנקבעו במהלך השנים, אין למשיבה התנגדות להחזרת הרכבים נשוא הבקשה לבעלים הרשום של הרכב המבקש בהתקיימות התנאים הבאים: הפקדה כספית בגובה 30% של כל אחד מהרכבים, המשך רישום שעבוד הרכב במשרד הרישוי לטובת משטרת ישראל מ"ר צפון עד החלטה שיפוטית אחרת, הקמת פוליסת ביטוח מקיף וצד ג' ע"י המבקש לטובת משטרת ישראל שיחודש מעת לעת במועדו עד לקבלת החלטה בעניין חילוט הרכב ו/או עד לקבלת החלטה שיפוטית אחרת בעניינם של הרכבים והתחייבות כתובה של המבקש לפיה יתחייב למסור את הרכבים וזאת תוך 48 שעות מיום קבלת הודעה לו ו/או לב"כ על כוונת היחידה החוקרת לממש את חילוט הרכבים, הרכבים ימסרו לידי משטרת ישראל ו/או יחידת האפוטרופסות הכללית יחידת

החילוט.

3. **בדין לפניי, ב"כ המבקשים** הפנה לבקשה וטען כי המדובר בחקירה מדצמבר 2024, כל ספרי העסק הומצאו למשטרה למס הכנסה ולמע"מ, עוד בטרם תחילת המעצרים בפרשה. יש פגיעה כלכלית מאוד קשה. הרכבים להבדיל מיתר החומרים- רכב האוודי בשימושה הבלעדי של האשה ונרכש על ידה, עוד לפני הקמת החברה. היא עובדת מעל 25 שנים. אחות במקצועה. זומנה לחקירה ושיתפה פעולה, יש לה תלושי שכר, עובדת בלשכת הבריאות בנצרת, מתניידת ברכב למוסדות חינוך, היא ממנה את רכישת הרכב, היא מכרה רכב קודם והועבר הכסף כמקדמה על חשבון רכב האוודי, ההלוואה מחשבון משותף, הרכב אינו קשור לעבירות המיוחסות. ההליך עדיין בשלבי חקירה. האשה לא חשודה בתיק, ולא חשודה בפרשה, הרישום על שם בעלה הוא פורמלי בלבד, והוא היה באותה עת שכיר, מקבל תלוש ולכן נרשם הרכב וההלוואה על שמו.

מנגד, ב"כ המשיבה הגיש לעיוני דו"ח סודי ותיק חקירה, הפנה לחומרי חקירה- חקירת המבקש וכן, נלקחה עדות נוספת המעלה טענות חדשות ביחס לחשוד, בוצעו פעולות רבות, יש עוד פעולות לביצוע, אין התנגדות לשחרור בתנאים, כאשר תפיסת הרכבים היא לצורך חילוט עתידי. שווי היקף העבירה עולה על שווי הרכב, הרכבים רשומים על שם המבקש, מדובר בכסף משותף וזה בעייתי.

הדין

4. המקור הנורמטיבי לתפיסת חפצים בידי המשטרה מצוי בסעיף 32(א) לפקודה:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה."

לצד זאת, במסגרת בש"פ 1359/18 **מדינת ישראל נ' ברוך** (פורסם בנבו, 15.03.2017) נקבעה עילת תפיסה שישית, לפיה באפשרות המדינה לתפוס נכסים וחפצים טרם הגשת כתב אישום, בשווי רכוש שקשור לביצוע העבירה, לצורך חילוט עתידי.

בעוד שנכס התפוס לפי חמש עילות התפיסה שמנויות בפקודה קשור קשר הדוק לעבירה או לנסיבות ביצועה, עילת התפיסה השישית הנ"ל מאפשרת תפיסה של נכס שאין לו כל קשר לביצוע העבירה (ר' בש"פ 4386/10 גולן אזרד נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו 30.06.2010).

הכלל הוא חילוט לטובת המדינה ואילו הסגת החילוט מפני אדם אחר הטוען לזכות היא החריג.

לא מיותר לציין כי אין מקום לאבחן בין סכומי כסף שמקורם בעבירות והן מהווים "רכוש אסור" עם סכומי כסף "כשרים", אשר על פי הנטען מקורם בפועלות לגיטימיות, שכן שעשה שסכומי כסף שמקורם בעבירה והם מהווים "רכוש אסור" עורבבו עם סכומי כסף "כשרים", שמקורם בפועלות לגיטימיות בתוך חשבון בנק משותף של בני זוג, והתמזגו זה לתוך זה, לא ניתן עוד להבחין בין הכסף "הנקי" והכסף "המלוכלך" ומתחייבת המסקנה לפיה סכום הכסף כולו מהווה "רכוש אסור" אשר ניתן לחלטו. (ר' בע"פ 2333/07 **שלמה תענך נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.07.2010), ע"פ 4980/07 **כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 4.11.2010)).

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בדו"ח הסודי ובתיק החקירה, מצאתי להורות על השבת הרכבים בתנאי "חלופת תפיסה", והכל כדלקמן.

6. המבקש חשוד בפרשה הכוללת אף עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. עיון בחומר החקירה מגלה קיומו של "פוטנציאל חילוט" ביחס למבקש, ובשים לב שעסקינן בפרשה שעדיין בחקירה לא מצאתי מקום להרחיב לעניין הראיות הקיימות עד כה והקושרות את החשוד בביצוע העבירות המיוחסות לו, והרי מהבקשה ואף טיעוני ב"כ המבקשים בדיון לפני לא נטען אחרת.

7. עתה יש להכריע בשאלה האם **רכב האוודי** משמש את אשת המבקש וכי היא הבעלים בפועל של רכב האוודי? כאשר אין מחלוקת כי המבקש הוא הבעלים הרשום.

8. כידוע, הפסיקה הביעה עמדתה לעניין מעמדו של המרשם במשרד הרישוי וקבעה כי חרף חשיבותו, הרישום הינו דקלרטיבי בלבד. הקובע הוא הבעלות המהותית, דהיינו זכותו של המשתמש במכונית בפועל. לפיכך, לעיתים תתכן חוסר התאמה בין רישום הבעלות לבין זהות המחזיק ברכב.

9. מעיון במסמכים אליהם הפנה ב"כ המבקשים, וצירף לבקשה, לרבות:

מסמכי עו"ש של חשבון משותף על שם המבקשים, בקשת הלוואה על שם המבקש, מסמך הנחזה לטבלת לוח סילוקין של הלוואה, העברת זיכוי לבנק אחר עבור רכישת רכב האוודי מחשבון המשותף של בני הזוג כאשר מבצע הפעולה הוא המבקש, וזאת על אף אישור הוראה טלפונית בכרטיס אשראי של אשת המבקש בסך של 3,000 ₪ לחברת צ'מפיון מוטורס, רישיון רכב על שם המבקש, הודעות שומת מס הכנסה לשנים 2021, 2023 ו-2024.

לא מצאתי כי יש במסמכים הנ"ל לבסס את הטעון בדבר בעלות אשת המבקש המהותית ברכב האוודי.

אשת המבקש לא ספקה ראיות כמתחייב לסתירת הבעלות.

הכנסות אשת המבקש בשנת המס הרלוונטית ובכלל כפי שהוצגו כפי שהוצג דלות ואינן עולות בקנה

אחד עם החזקת רכב יוקרה בסכום של מאות אלפי שקלים כנטען, בשים לב לתשלום ההחזר החודשי של ההלוואה.

10. עוד אוסיף, כי אין נפקא מינה, אם חלק מהרכוש נרכש עובר לביצוע העבירות המיוחסות לחשוד, שכן עסקינן בתפיסת רכוש בשווי ומשכך לא נפל פגם בתפיסת הרכוש כאמור

11. בסיכומם של דברים, ולאחר עיון בחומר החקירה, אני קובעת כי אשת המבקש לא הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח, אף לא ברמה הנדרשת להליך זה, כי רכב האוודי בחזקתה ובשימושה הבלעדי בניגוד לרישום במשרד הרישוי.

12. **באשר לרכב המרצדס** - עיקר טענות המבקש כי הרכב נרכש מכספו הפרטי שחסך במשך שנים ולא מכספי החברה. דין הטענה להידחות, מעבר לנדרש, אף לאור הפנייתי לקביעות בדן ביחס לערבוב כסף "כשר" וכסף "נקי", אף שטענותיו לא הוכחו.

13. לאור כל האמור, ומשקבעתי כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למבקש וכן נוכח תכליות חילוט התפוס - הן ההרתעתית והן הקניינית - מצאתי כי המשך ההחזקה ברכבים בשלב זה תוך השבתם בתנאי "חלופת תפיסה", היא מידתית ואף מאזנת כראוי בין השיקולים השונים.

14. לא מיותר לציין כי במסגרת החלטות בה"ת 46945-01-25 ו- ה"ת 9710-01-25, בית המשפט הורה בהחלטתו מיום 27.07.25 בסע' 43 להחלטה, מעבר לנדרש כי ניתן להורות על שחרור בכפוף למילוי התנאים שנקבעו בפסיקה.

סוף דבר

15. **לאור כל האמור, אני מורה על שחרור הרכבים שלהלן-**

1. **רכב אוודי מ.ר. 57010002**

2. **רכב מרצדס מ.ר. 79662602**

בכפוף למילוי התנאים הבאים:

א. יירשם צו איסור דיזפוזיציה ברכב במשרד הרישוי וברשם המשכונות עד תום ההליכים המשפטיים בהליך פלא 22509503-2024,

ב. הפקדה במזומן בסך של 30% משווי הרכב, בהתאם למחירון עדכני שיונפק ע"י המשיבה נכון למועד החלטה זו.

ג. פוליסת ביטוח מקיף אשר תשועבד לטובת משטרת ישראל.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשפ"ו, 07 נובמבר 2025,
בהעדר הצדדים.